

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)**

**องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ
อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ**

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ
เรื่อง ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบร่างแผนพัฒนาดังกล่าว ในการประชุมสภา สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือได้อนุมัติร่างแผนพัฒนาฯ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๕ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และเพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังโพธิ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยให้มีผลนับตั้งแต่ ณ วันประกาศเป็นต้นไป ทั้งนี้ สามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โทรศัพท์ ๐๔๕-๙๖๙๙๘๒

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายเพ็ล็ด คมไสย)

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ รักษาการแทน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในตำบล ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบ ปัญหาความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ จึงต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือได้

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลเวียงเหนือให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ

สารบัญ

	<u>หน้า</u>
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๒๐
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนารองคํกรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑ - ๕๖
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาสามปีไปสู่การปฏิบัติ	๕๗ - ๕๘
-บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑)	๕๙ - ๖๓
-บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑/๑) (ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน)	๖๕
-รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	๖๖ - ๑๕๘
-ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและชุมชน (ผ.๐๒/๑)	๑๕๙ - ๑๗๗
-โครงการที่เกิณคํกยภพของ อปท. (แบบ ผ.๐๒/๒)	๑๗๘ - ๑๙๔
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๗๕ - ๒๐๔

ภาคผนวก

- ประกาศแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนารองคํกรบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนารองคํกรบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนารองคํกรบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ
- รายงานการประชุมสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒/๒๕๖๔

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

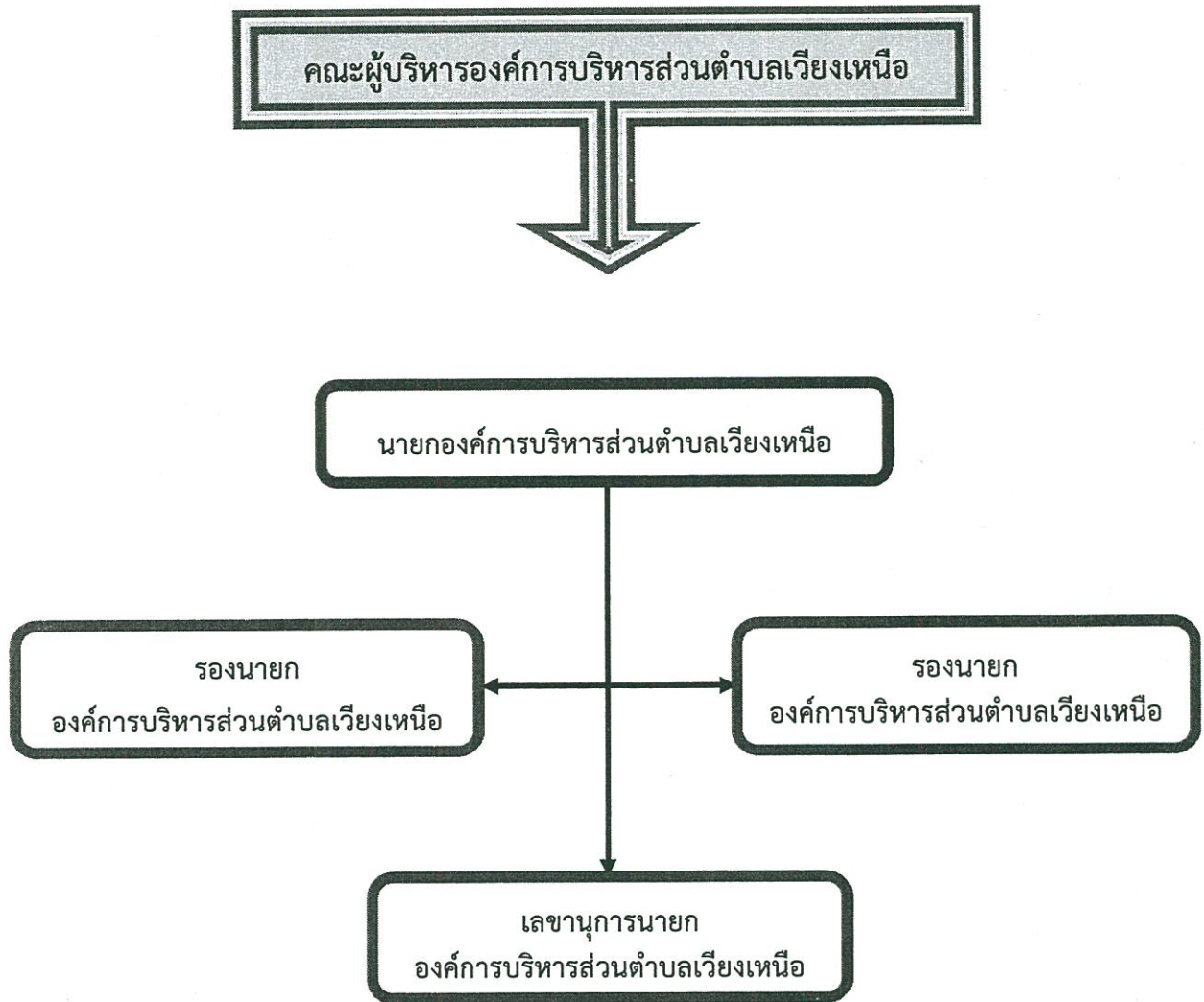
๑. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มีฐานะเป็นสภาตำบล และได้ยกฐานะจากสภาตำบลเวียงเหนือ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ตำบลเวียงเหนือ มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกันทั้งถิ่นใกล้เคียงและจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับตำบลสังเม็ก และตำบลน้ำอ้อม
ทิศตะวันออก	ติดกับตำบลสังเม็ก
ทิศใต้	ติดกับอำเภอเมือง
ทิศตะวันตก	ติดกับน้ำอ้อม และเทศบาลเมืองกันทรลักษ์

โดยตำบลเวียงเหนือตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของอำเภอกันทรลักษ์ อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอกันทรลักษ์ ห่างจากตัวอำเภอรยะทาง ๒ กิโลเมตร ตำบลเวียงเหนือมีพื้นที่ประมาณ ๔๘ ตารางกิโลเมตร เนื้อที่ ๓๐,๐๐๐ ไร่ เป็นตำบลค่อนข้างเล็กโดยมีพื้นที่แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านเดียงตะวันออก
- หมู่ที่ ๒ บ้านเดียงตะวันออก
- หมู่ที่ ๓ บ้านเดียงตะวันตก
- หมู่ที่ ๔ บ้านเดียงเหนือ
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแก
- หมู่ที่ ๖ บ้านวังชมพู
- หมู่ที่ ๗ บ้านนาตาล
- หมู่ที่ ๘ บ้านเดียงใต้พัฒนา
- หมู่ที่ ๙ บ้านเวียงเหนือ

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ

รองประธานสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ

เลขาธิการ
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๑ บ้านเตียงตะวันออก
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแก
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๑ บ้านเตียงตะวันออก
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๖ บ้านวังชมพู
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๓ บ้านเตียงตะวันตก
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๗ บ้านนาตาล
จำนวน ๑ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๔ บ้านเตียงเหนือ
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๘ บ้านใต้พัฒนา
จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๙ บ้านเตียงเหนือ
จำนวน ๒ คน

- หมายเหตุ : ๑. สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙ ได้ถูกเลือกให้เป็นประธานสภา อบต.
๒. สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓ ได้ถูกเลือกให้เป็นรองประธานสภา อบต.
๓. ปัจจุบันสมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗ เสียชีวิต ๑ คน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของตำบลเวียงเหนือ มีลักษณะทางกายภาพเป็นที่ราบ มีลำห้วยชะยุ่งไหลผ่านภายในตำบลทางทิศใต้ของตำบลจะอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยเหมาะสำหรับเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ที่ดอนสำหรับปลูกพืชไร่และบริเวณที่ตั้งชุมชนและป่าละเมาะเป็นบางส่วน สภาพดินแบ่งได้เป็น ๒ ชุดดิน คือ กลุ่มชุดดินที่ ๑๗ เนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย ฤดูฝนน้ำขังนาน ๒-๖ เดือน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำและเป็นดินกรดจัด กลุ่มชุดดินที่ ๒๒ ดินค่อนข้างเป็นทรายมีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ และมีความสมบูรณ์ต่ำ บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ในฤดูฝนใช้ปลูกข้าวบางแห่งยังคงสภาพเป็นป่าอยู่หรือใช้ปลูกไม้ยืนต้นแต่มีปัญหาเรื่องการแข่งขันของน้ำในฤดูฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑๗๓.๘๙ มิลลิเมตร ต่อปี

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ประเภทฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดูกาลเป็นบริเวณที่ช่วงฝนสลับกับช่วงที่แห้งแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจน ในรอบปีฝนจะเริ่มตกชุกในเดือนพฤษภาคม มีฝนทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน และกรกฎาคม จะตกชุกหนาแน่นในเดือนสิงหาคม-ตุลาคม ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๐๘๓ มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิจะอยู่ระหว่าง ๒๘.๓ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยของปี ๒๔.๔-๓๒.๓ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะเริ่มพัดเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษและจะสิ้นสุดประมาณเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์ อากาศค่อนข้างจะเย็นและแห้ง เนื่องจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนืออุณหภูมิต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคม โดยเฉลี่ย ๑๐.๒๒ องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม และสิ้นสุดลงราวต้นเดือนพฤษภาคม อากาศค่อนข้างร้อนแห้งแล้งและอบอ้าวมาก อุณหภูมิจะสูงสุดในช่วงเดือนเมษายน โดยเฉลี่ย ๔๐ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

จากการศึกษาสภาพปัญหาของทรัพยากรที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรมของพื้นที่พบว่าดินที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการปลูกพืชมีข้อจำกัดทางด้านกายภาพและเคมีสามารถสรุปสถานสภาพดินในพื้นที่ตำบลเวียงเหนือได้ดังนี้

๑) ดินค่อนข้างเป็นทรายที่ลุ่มมีเนื้อที่ประมาณ ๓๓๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๗๙ ของเนื้อที่ตำบล ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินที่ 18hi และ ๒๑ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบเรียบความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ การระบายน้ำของดินดีปานกลางถึงค่อนข้างเร็วความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำความจริงในการแลกเปลี่ยนประจุบวกต่ำความอึดตัวด้วยต่างต่ำเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดเล็กน้อย (pH ๕.๐-๖.๐) เนื้อดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง (pH ๕.๕-๗.๐)

๒) ดินค่อนข้างเป็นทรายที่ตอนมีเนื้อที่ประมาณ ๓,๖๔๘ ไร่หรือร้อยละ ๑๙.๗๖ ของเนื้อที่ตำบล ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินที่ ๓๖B และ ๔๐B สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยความลาดชัน ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ การระบายน้ำของดินดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวกต่ำความอึดตัวด้วยต่างต่ำเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดจัด (pH ๕.๐-๕.๕) เนื้อดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายถึงดินร่วนเหนียวปนทรายปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกลาง (pH ๕.๕-๗.๐)

๓) ดินทรายจัดที่ตอนมีเนื้อที่ประมาณ ๖๙ ไร่หรือร้อยละ ๐.๓๗ ของเนื้อที่ตำบลประกอบด้วยกลุ่มชุดดินที่ ๔๑B สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยความลาดชัน ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ การระบายน้ำของดินดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวกต่ำความอึดตัวด้วยต่างต่ำเนื้อดินบนเป็นดินทรายปนดินร่วนปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดเล็กน้อย (pH ๕.๐-๖.๕) เนื้อดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง (pH ๕.๕-๗.๐)

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

บทบาท/การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการทางการเมืองและการบริหารประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีส่วนร่วมในการบริหารงานการช่วยเหลืองานขององค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆเช่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลเวียงเหนือ และหมู่บ้านในตำบลเวียงเหนือ ได้ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พุทธศักราช ๒๔๕๗ โดยมีกำนัน ที่ได้รับความเห็นคัดเลือกจากผู้ใหญ่บ้าน มีอำนาจและหน้าที่ตรวจตรารักษาความปกติเรียบร้อยในตำบล อีกทั้งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใหญ่บ้านด้วย ในแต่ละหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตนดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านเตียงตะวันออก	นายมานิต ศรีสะอาด	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านเตียงตะวันออก	นางสุนันท์ อินทร์โสภา	กำนันตำบลเวียงเหนือ
หมู่ที่ ๓ บ้านเตียงตะวันตก	นายสมจิตร เต่าลอย	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านเตียงเหนือ	นายสุพิศ กุดประทาย	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแก	นายสนอง สุวรรณคำ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านวังชมพู	นายบุญมา คำจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗ บ้านนาตาล	นายชุมพร เตரியมไชย	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๘ บ้านเตียงใต้พัฒนา	นายอุบล ครองใจ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙ บ้านเวียงเหนือ	นางสไบทอง ชันโท	ผู้ใหญ่บ้าน

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้จัดตั้งขึ้นและมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมทั้งมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตพื้นที่ตำบลเวียงเหนือ (ข้อมูลเดือน ธันวาคม ๒๕๖๓)

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี ชาย ๒,๓๗๙ คน หญิง ๒,๔๕๙ คน รวม ๔,๘๓๘ คน
 จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี ชาย ๒,๒๕๓ คน หญิง ๒,๓๔๒ คน รวม ๔,๕๙๕ คน
 จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐ ปี ชาย ๒,๑๖๗ คน หญิง ๒,๒๔๘ คน รวม ๔,๔๑๕ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรและครัวเรือนทั้ง ๙ หมู่บ้าน ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๕,๘๙๔ คน แยกเป็นชาย จำนวน ๒,๙๕๑ คน หญิง จำนวน ๒,๙๔๓ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๓๓.๕๖ คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน ๑,๘๙๘ ครัวเรือน

ตารางรายงานสถิติประชากรและบ้าน พื้นที่ตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

หมู่ที่	ตำบล / หมู่บ้าน	บ้านปกติ	ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านเตี้ยตวันออก	๑๘๒	๓๕๑	๓๖๙	๗๒๐
๒	บ้านเตี้ยตวันออก	๒๕๖	๔๖๗	๔๘๘	๙๕๕
๓	บ้านเตี้ยตวันตก	๓๕๕	๔๒๔	๔๐๙	๘๓๓
๔	บ้านเตี้ยเหนือ	๑๗๖	๓๒๗	๓๑๑	๖๓๘
๕	บ้านหนองแก	๑๒๖	๑๖๖	๑๖๑	๓๒๗
๖	บ้านวังขมกู่	๒๓๗	๓๖๘	๓๖๔	๗๓๒
๗	บ้านนาตาล	๒๗๓	๓๑๕	๓๑๘	๖๓๓
๘	บ้านเตี้ยใต้พัฒนา	๑๔๓	๒๗๖	๒๕๘	๕๓๔
๙	บ้านเวียงเหนือ	๑๕๐	๒๕๗	๒๖๕	๕๒๒
รวม		๑,๘๙๘	๒,๙๕๑	๒,๙๔๓	๕,๘๙๔

ที่มา : สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอกันทรลักษ์ ของเดือนมกราคม ๒๕๖๔

(ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ - ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ข้อมูลประชากรตามช่วงอายุ ตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๖๐๓ คน	๖๙๐ คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๙๒๑ คน	๑,๙๒๑ คน	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๔๒๒ คน	๓๓๗ คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๙๔๖ คน	๒,๙๔๘ คน	ทั้งสิ้น ๕,๘๙๔ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ด้านการศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มีการจัดการด้านการศึกษา โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ จำนวน ๓ แห่ง มีโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๒ แห่ง ตามข้อมูล ดังนี้

แบบรายงานข้อมูลจำนวนนักเรียน
(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔)
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ที่ตั้ง หมู่ที่	พ.ศ. ๒๕๖๔ (จำนวนนักเรียน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลเวียงเหนือ	หมู่ที่ ๙ บ้านเวียงเหนือ	๒๘	๑๘	๔๖
๒	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเตียงตะวันตก	หมู่ที่ ๓ บ้านเตียงตะวันตก	๑๗	๑๕	๓๒
๓	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวังขมภู	หมู่ที่ ๖ บ้านวังขมภู	๑๐	๖	๑๖
รวม			๕๕	๓๙	๙๔

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลเวียงเหนือ (ครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน ครูผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน และผู้ดูแลเด็ก ๓ คน)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเตียงตะวันตก (ครูผู้ดูแลเด็ก ๒ คน ครูผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน และผู้ดูแลเด็ก ๑ คน)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดวังขมภู (ครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน และผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน)

แบบรายงานข้อมูลโรงเรียนสังกัด (สพฐ.) ตำบลเวียงเหนือ

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน									
				ประถมศึกษา						
	อนุบาล๑	อนุบาล๒	อนุบาล๓	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	รวม
โรงเรียนบ้านเตียง(พลศึกษา)	๐	๑๑	๒๙	๒๐	๒๒	๒๐	๒๖	๒๕	๒๗	๑๘๐
โรงเรียนบ้านเตียงตะวันตก	๐	๑๘	๒๗	๑๗	๒๓	๒๑	๓๒	๓๘	๒๗	๒๐๓
รวมทั้งสิ้น	๐	๒๙	๕๖	๓๗	๔๕	๔๑	๕๘	๖๘	๕๔	๓๘๓

๔.๒ สาธารณสุข

สถานีอนามัยประจำตำบลเวียงเหนือ จำนวน ๑ แห่ง

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเตียงตะวันตก

โรคติดต่ออันตราย (ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๕๘)

เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ ได้เกิดการระบาดของโรคติดต่อทางเดินหายใจจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีนเชื่อว่าไวรัสนี้เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีต้นกำเนิดจากสัตว์ยังไม่ทราบต้นกำเนิดแท้จริง แต่ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ การแพร่กระจายการติดเชื้อเกิดขึ้นแทบทั้งหมดจากคนสู่คน ยืนยันแล้ว ๔๑ รายแรก ซึ่งตีพิมพ์ในเดอะแลนซีตเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๖๓ เปิดเผยว่าวันเริ่มต้น

อาการวันแรกสุดได้แก่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ สิ่งพิมพ์เผยแพร่อย่างเป็นทางการจาก WHO รายงานว่าอาการเริ่มต้นเร็วที่สุดคือวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ WHO และทางการจีนยืนยันการติดต่อจากคนสู่คนในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ อยู่ในตระกูลเดียวกับไวรัสที่ก่อให้เกิดโรคซาร์ส โดยทำให้เกิดโรคปอดอักเสบ และแพร่ระบาดมายังประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบผู้ป่วยอีกหลายประเทศ ได้แก่ เกาหลีใต้ เขตการปกครองพิเศษ (ฮ่องกง ไต้หวัน มาเก๊า) สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม เป็นต้น มีแนวโน้มที่สูงขึ้น และในประเทศไทยพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ต้องยกระดับศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน เป็นระดับ ๒ และยกเป็นระดับ ๓ เพื่อติดตามสถานการณ์โรคทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างใกล้ชิด กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทย ได้ประกาศชื่อว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นโรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้คนได้อย่างรวดเร็ว มีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ หอบเหนื่อย หรือมีอาการของโรคปอดอักเสบ ในรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการระบบทางเดินหายใจล้มเหลว และถึงขั้นเสียชีวิตมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลกจนองค์การอนามัยโลกต้องประกาศให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เป็นการระบาดใหญ่และขอให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนบังคับใช้มาตรการที่เข้มงวดเด็ดขาดยิ่งขึ้นโรคนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วโลกและกลายพันธุ์ไปเรื่อยๆ การแพร่กระจายของเชื้อรุนแรงขึ้นกว่าสายพันธุ์เดิม

ในประเทศไทยปัจจุบันพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ สะสม ๑๗๓,๗๔๒,๔๒๖ ราย เสียชีวิต ๓,๗๓๖,๙๗๔ ราย ข้อมูล ณ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ในประเทศไทยผู้ป่วยยืนยันสะสม ๑๗๗,๔๖๗ เสียชีวิต ๑,๒๓๖ ราย หายป่วยสะสม ๙๙,๐๙๑ รายข้อมูล ณ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ (จากเว็บลิงค์ ของ กรม ควบคุม โรค [https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no5 2 0 - 060664.pdf](https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no5%20-060664.pdf)) แต่ละประเทศก็ได้มีมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม รักษา เยียวยาฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้งวิธีการคัดกรอง ล็อคดาวน์ประเทศ เมือง จดเที่ยวบิน จำกัดเที่ยวบิน การกักตัว การปิดสถานที่ที่มีความเสี่ยงสถานที่ที่เกิดโรค การใช้ชีวิตแบบใหม่ สวมใส่หน้ากากเมื่อออกจกจากเคหะสถาน ที่พัก เว้นระยะห่างทางสังคม หมั่นทำความสะอาดมือ หลีกเลี่ยงการไปยังพื้นที่เสี่ยง ออกกฎหมายควบคุมผู้ที่ฝ่าฝืน ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ประกอบกับมีสถาบัน บริษัท ประเทศต่างๆ ได้ผลิตวัคซีนเพื่อฉีดให้กับประชาชนในการป้องกันโรคนี้และได้กระจายวัคซีนไปยังประเทศต่างๆ ขณะนี้ก็ยังไม่เพียงพอ การแพร่ระบาดยังสูงขึ้นเรื่อยๆ และไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะสิ้นสุดการระบาดเมื่อไหร่

- สำหรับในพื้นที่ตำบลเวียงเหนือ พบผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน ๒ ราย ได้รับการรักษาหายแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ร่วมกับผู้นำหมู่บ้าน หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอย่างเต็มที่

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ไม่มีเหตุการณ์ลักษณะโมฆทรัพย์สิน ประชาชนและของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้ติดตั้งกล้องวงจรปิดบริเวณถนนสายหลักที่เชื่อมไปยังตำบลสังเม็ก ณ หน้าทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การระบาดของโรคดังกล่าวจึงเป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนซึ่งต้องใช้มาตรการเข้มงวดและเร่งด่วนเพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง ประกอบกับมีการกักตุนสินค้าจำเป็นต่อการเผื่อระวังและควบคุมติดตามการระบาด การป้องกัน และการรักษาโรค ตลอดจนการกักตุนเครื่องอุปโภคบริโภคและสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งต้องป้องกันมิให้เกิดภาวะขาดแคลนอันจะเป็นการซ้ำเติมความเดือดร้อนของประชาชน กรณีจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการเร่งด่วนเพื่อรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และการดำรงชีวิตโดยปกติสุขพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีจึงได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยได้ประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรเป็นคราวไปจนถึงปัจจุบันยังขยายระยะเวลาอยู่ได้ เพื่อควบคุมและระงับยับยั้งการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยได้รับความร่วมมืออย่างดีทุกภาคส่วนรวมทั้งได้ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้รับวัคซีนป้องกันโรคให้ได้มากที่สุด แต่ได้เกิดการระบาดแบบกลุ่มก้อนขึ้นในพื้นที่ที่มีความแออัดหลายพื้นที่ทั่วประเทศดังที่ทราบกันโดยทั่วไป ประกอบกับเชื้อโรคได้กลายพันธุ์ทำให้เกิดการติดโรคได้ง่าย และไม่แสดงอาการในระยะแรก แต่เมื่อแสดงอาการจะมีความรุนแรงมาก ส่งผลให้มีผู้ติดเชื้อรายใหม่จำนวนมาก ผู้ป่วยสะสมเพิ่มจำนวนมากขึ้นจนกระทั่ง มีความจำเป็นต้องจัดตั้งสถานที่กักตัวผู้ติดเชื้อและโรงพยาบาลสนามขึ้นหลายแห่งเพื่อรองรับสถานการณ์ทั้งยังปรากฏว่าผู้ติดเชื้อเสียชีวิตมากขึ้นและเร็วขึ้นจากความรุนแรงของโรค กรณีจึงจำเป็นที่จะต้องคงไว้ซึ่งมาตรการ ที่เข้มข้นในการเผื่อระวังและสอบสวนโรค รวมทั้งการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงปลอดภัยด้านสุขภาพและชีวิตของประชาชนและสาธารณสุขของประเทศ

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอกันรลักษ์ ได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือมีผู้ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็น

ประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจกเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งปัจจุบัน มีผู้สูงอายุ ๗๙๓ คน ผู้พิการ ๒๒๗ คน ผู้ป่วยเอดส์ ๘ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

(๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

(๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ

(๔) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป

(๕) ดำเนินการช่วยเหลือ เยียวยา พิ้นฟู การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัยในพื้นที่

(๖) การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง

(๗) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน

(๘) จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ

(๙) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ไม่มี บขส. แต่จะเป็นเส้นทางที่รถประจำทางวิ่งผ่านโดยวิ่งจากสถานีขนส่งอำเภอกันทรลักษ์ ผ่านตำบลเวียงเหนือ ปลายทางคือตำบลกุดเสลา

ถนนภายในตำบล

๑. ถนน คสล.จำนวน ๙๒ เส้น สภาพใช้งานได้ดี

๒. ถนนลูกรังในหมู่บ้าน จำนวน ๕๒ เส้น สภาพใช้งานได้ดี แต่จะลำบากในฤดูฝน

๓. ถนนลาดยาง (แอสฟัล) จำนวน ๖ เส้น สภาพใช้งานได้ดี

๔. ถนนหินคลุก จำนวน ๑๘ เส้น สภาพใช้งานได้ดี

๕. ถนนหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ เชื่อม ตำบลสังเม็ก ถนน หมู่ที่ ๗ เชื่อม ตำบลน้ำอ้อม

ถนน หมู่ที่ ๖ เชื่อม ตำบลเมือง ถนนหมู่ที่ ๕ เชื่อม ตำบลน้ำอ้อมและตำบลสังเม็ก

ถนน หมู่ที่ ๔ เชื่อม ตำบลน้ำอ้อม ถนนหมู่ที่ ๙ เชื่อม ตำบลสังเม็ก

สะพาน ตำบลเวียงเหนือมีสะพาน จำนวน ๖ สะพาน

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มีงบประมาณไม่เพียงพอ แต่ได้พยายามจัดตั้งจัดหางบประมาณในการดำเนินการส่วนนี้ เช่นเดียวกับถนนเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น อีกทั้งประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ซึ่งได้แก้ไขปัญหามาบ้างแล้วโดยการติดตั้งโคมไฟฟ้าโซล่าเซลล์ ที่มีความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดงบประมาณตามถนนสาธารณะต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจรไปมา

๕.๓ การประปา

การประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ไม่มีกิจการประปา โดยได้มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารกิจการและบำรุงรักษาระบบประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้านสามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่จะมีปัญหาในปีที่ผ่านมามีบางหมู่บ้านที่เกิดปัญหาภัยแล้งซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้แก้ไขปัญหามาโดยการนำเครื่องสูบน้ำจากสระหนึ่งไปยังอีกสระที่ใช้ระบบประปาและสามารถแก้ไขปัญหามาให้ประชาชนได้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้นำโครงการเกี่ยวกับพัฒนาแหล่งน้ำบรรจุน้ำในแผนพัฒนาสี่ปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไปเมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้อินเตอร์เน็ตได้เช่นโทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการ ยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ใช้อยู่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

ในพื้นที่ตำบลเวียงเหนือ ไม่มีบริษัทขนส่ง ในการขนส่งส่วนมากจะเป็นการขนส่งพืชผลทางการเกษตร โดยรถรับจ้างและรถส่วนตัว ซึ่งได้แก่ รถอีแต่น รถบรรทุก รถพ่วง รถกระบะ สำหรับการส่งของพัสดุจะไปส่งที่ไปรษณีย์ประจำอำเภอ ซึ่งมี จำนวน ๑ แห่งให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ - เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลเวียงเหนือ โดยทั่วไปจะเป็นสังคมเกษตรมีวิถีชีวิตแบบชาวบ้าน คือ มีความเรียบง่ายใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ไม่ค่อยมีการแข่งขันทำให้ชาวบ้านตำบลเวียงเหนือมีการพึ่งพาอาศัยกันอยู่ตลอดเวลา สภาพเศรษฐกิจประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๐% ประกอบอาชีพทำนา รองลงมาคือ การปลูกพืชไร่ ยางพารา เลี้ยงสัตว์ และรับจ้าง ดังตารางนี้

รายงานสรุปยอดผู้ปลูกข้าว ตำบลเวียงเหนือ				
ลำดับ	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	บ้านเที่ยงตะวันออก	๑๔๗	๑,๘๘๕.๕๖	๑,๘๘๕.๕๖
๒	บ้านเที่ยงตะวันออก	๒๓๓	๒,๗๖๔.๖๘	๒,๗๖๔.๖๘
๓	บ้านเที่ยงตะวันตก	๑๑๙	๑,๒๗๘.๒๕	๑,๒๗๗.๕๐
๔	บ้านเที่ยงเหนือ	๒๑๖	๒,๒๙๔.๐๗	๒,๒๙๔.๐๗
๕	บ้านหนองแก	๘๕	๗๙๓.๗๔	๗๙๓.๗๔
๖	บ้านวังขมภู	๕๙	๕๙๐.๒๑	๕๙๐.๒๑
๗	บ้านนาตาล	๑๔	๗๔.๒๕	๗๔.๒๕
๘	บ้านเที่ยงใต้พัฒนา	๑๐๗	๑,๔๑๖.๗๔	๑,๔๑๖.๗๔
๙	บ้านเวียงเหนือ	๑๐๘	๑,๒๕๕.๗๕	๑,๒๕๕.๗๕

รายงานสรุปยอดผู้ปลูกยางพารา				
ลำดับ	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	บ้านเที่ยงตะวันออก	๑๑	๑๑๘.๕๐	๑๑๘.๕๐
๒	บ้านเที่ยงตะวันออก	๒๘	๑๗๑.๕๐	๑๖๘.๗๕
๓	บ้านเที่ยงตะวันตก	๑๘	๑๓๑.๕๐	๑๓๑.๕๐
๔	บ้านเที่ยงเหนือ	๑๕	๑๙๕.๕๐	๑๘๐.๗๕
๕	บ้านหนองแก	๓๒	๒๔๔.๐๖	๒๓๘.๓๑
๖	บ้านวังขมภู	๑๑	๑๑๒.๗๕	๑๐๓.๒๕
๗	บ้านนาตาล	๑	๖.๒๕	๖.๒๕
๘	บ้านเที่ยงใต้พัฒนา	๗	๖๑.๕๐	๖๑.๕๐
๙	บ้านเวียงเหนือ	๑	๒.๐๐	๐.๐๐

รายงานสรุปยอดผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ตำบลเวียงเหนือ				
ลำดับ	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	บ้านเที่ยงตะวันออก	๑	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐
๒	บ้านเที่ยงตะวันออก	๖	๓๔.๐๐	๓๔.๐๐
๓	บ้านเที่ยงตะวันตก	๑	๕.๐๐	๕.๐๐
๔	บ้านเที่ยงเหนือ	๔	๓๗.๕๐	๓๗.๕๐
๕	บ้านหนองแก	๑	๕.๐๐	๕.๐๐
๖	บ้านวังขมภู	-	-	-
๗	บ้านนาตาล	-	-	-
๘	บ้านเที่ยงใต้พัฒนา	๑	๔.๐๐	๔.๐๐
๙	บ้านเวียงเหนือ	-	-	-

รายงานสรุปยอดผู้ปลูก มันสำปะหลังโรงงาน				
ลำดับ	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	บ้านเที่ยงตะวันออก	๑	๔.๕๐	๔.๕๐
๒	บ้านเที่ยงตะวันออก	๘	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕
๓	บ้านเที่ยงตะวันตก	๓	๒๘.๐๐	๒๘.๐๐

รายงานสรุปลงทุนผู้ปลูก มันสำปะหลังโรงงาน				
ลำดับ	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	พื้นที่เพาะปลูก	พื้นที่เก็บเกี่ยว
๑	บ้านเตี้ยตวันออก	๗	๔๓.๒๕	๔๓.๒๕
๒	บ้านเตี้ยตวันออก	๑๘	๗๙.๖๘	๗๙.๖๘
๓	บ้านเตี้ยตวันตก	๑๙	๑๐๒.๐๐	๑๐๒.๐๐
๔	บ้านเตี้ยเหนือ	๘	๒๗.๗๕	๒๗.๗๕
๕	บ้านหนองแก	๑๐	๕๑.๔๓	๕๑.๔๓
๖	บ้านวังขมภู	๑๖	๙๘.๒๕	๙๘.๒๕
๗	บ้านนาตาล	๒	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐
๘	บ้านเตี้ยใต้พัฒนา	๓	๑๗.๕๐	๑๗.๕๐
๙	บ้านเวียงเหนือ	๓	๑๖.๕๐	๑๖.๕๐

๖.๒ การประมง

ในเขตตำบลเวียงเหนือไม่มีการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลเวียงเหนือมีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค - กระบือ และการเลี้ยงสุกร

๖.๔ การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือมีรายละเอียด ดังนี้

ประเภทธุรกิจ	สถานที่ตั้ง / แห่ง									รวม
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๗	ม.๘	ม.๙	
เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์			๑				๒			๓
โรงผลิตน้ำดื่ม	๑					๑				๒
ปั้มน้ำมัน (ขนาดใหญ่)		๑					๑			๒
โรงขนมเงิน						๑				๑
โรงสีข้าว	๑	๑	๔		๒	๑		๑		๑๐
โรงงานผลิตยางมะตอย							๑			๑
แอสฟัลต์คอนกรีต										
โกดังเก็บสินค้า							๑			๑
ร้านขายยพันธุ์ไม้			๑							๑
ร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้าง							๑			๑
ร้านซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์			๑							๑
ร้านขายปุ๋ยเคมี							๑			๑
ร้านจำหน่ายใบมีด							๑			๑
ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์		๑				๑			๑	๓
ร้านเสริมสวย			๑							๑

ประเภทธุรกิจ	สถานที่ตั้ง / แห่ง									รวม
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๗	ม.๘	ม.๙	
รีสอร์ท				๑			๑			๒
บ้านเช่า	๑	๑	๒				๒		๑	๗
ร้านตัดผม									๑	๑
ร้านอาหาร							๑			๑
ร้านอาหารตามสั่ง							๒			๒
ร้านค้า และ ห้องเช่า							๑			๑
ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า							๑			๑
การประปาส่วนภูมิภาค สาขากันทรลักษ์						๑				๑
รวม	๖	๘	๑๕	๔	๓	๑๓	๒๒	๓	๗	๘๑

๖.๕ การท่องเที่ยว

ตำบลเวียงเหนือมีหนองเตียง ซึ่งเป็นหนองน้ำที่เกิดจากธรรมชาติ จากการไหลมารวมกันของห้วยศิระชะกระปือ ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ในการขุดลอกแก้มลิงตามพระราชดำริเพื่อขุดลอกหนองเตียง ในขณะที่คนงานกำลังขุดลอกหนองเตียงอยู่นั้น ได้ขุดพบบ่อน้ำโบราณ จำนวน ๙ บ่อ ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กัน สันนิษฐานน่าจะเป็นชนชาวขอมโบราณ ที่อาศัยอยู่ ณ ที่แห่งนีมาก่อน ทำให้หนองเตียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของตำบลเวียงเหนือ

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลเวียงเหนือไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตำบลเวียงเหนือไม่มีกลุ่มอาชีพอย่างเป็นทางการมาตรฐานส่วนใหญ่เป็นการทำธุรกิจในครอบครัว

๖.๘ แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตร ได้แก่ทำนาข้าว และปลูกผัก ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลเวียงเหนือ นับถือ ศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูล ศาสนสถาน จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

ที่	ชื่อศาสนสถาน	สถานที่ตั้ง	
		หมู่ที่	บ้าน
๑	วัดจันทอง	๑	บ้านเตียงตะวันตก
๒	วัดเตียงตะวันตก	๓	บ้านเตียงตะวันตก
๓	วัดหนองแกศรีมงคล	๕	บ้านหนองแก
๔	วัดวังขมภู	๖	บ้านวังขมภู
๕	วัดนาตาล	๗	บ้านนาตาล
๖	วัดเตียงทรงธรรม	๓	บ้านเตียงตะวันตก
๗	ธรรมสังฆวัดจันทอง	๘	บ้านเตียงใต้พัฒนา

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ช่วงเดือนเมษายน งานวันผู้สูงอายุ (วันสงกรานต์)
- ช่วงเดือนตุลาคม ประเพณีวันแซนโดนตา (วันสารทเขมร)
- ช่วงเดือนพฤศจิกายน ประเพณีวันลอยกระทง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การทอเสื่อจากใบเตย
ภาษาถิ่น ได้แก่ ภาษาเขมร และภาษาลาว

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ในตำบลเวียงเหนือ ไม่มีสินค้า OTOP แต่มีสินค้าที่ทำขึ้นเพื่อบริโภค ขาย และเป็นของฝาก ส่วนใหญ่จะเป็น ไม้กวาดทางมะพร้าว สานตะกร้าพลาสติก ของกลุ่มแม่บ้านในตำบล

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลเวียงเหนือมีแหล่งน้ำสำคัญ ดังนี้

- ๑) ลำน้ำ/ลำห้วย จำนวน ๓ แห่ง
 - (๑) ห้วยชะยุง
 - (๒) ห้วยข่า
 - (๓) ห้วยศิระกระเปือ
- ๒) บึง หนอง คลอง และอื่น ๆ จำนวน ๑๑ แห่ง

(๑) หนองปูน	(๗) หนองกะหวั้น
(๒) หนองขนาลิด	(๘) คลองอิทก
(๓) หนองเตียง	(๙) กุดตาเวียน

(๔) หนองขาม	(๑๐) คลองโดนรั้ว
(๕) คลองหนองแก	(๑๑) กุดตานวน
(๖) หนองตาจันทร์	

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

๑) ประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๑ แห่ง
(๑) กิจการประปาที่ชุมชน/หมู่บ้านบริการ	จำนวน ๑ แห่ง
-ประปาหมู่บ้าน (แบบกรมอนามัย) หมู่ที่ ๓	
(๒) กิจการประปาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ	จำนวน ๖ แห่ง
-ประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ ๑ , หมู่ที่ ๓ , หมู่ที่ ๘	
-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดกลาง หมู่ที่ ๕	
-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดกลาง หมู่ที่ ๖	
-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดกลาง หมู่ที่ ๗	
-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลหอดึงสูง หมู่ที่ ๔ , หมู่ที่ ๙	
-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลหอดึงสูง หมู่ที่ ๒	
๒) ฝายน้ำล้น	
(๑) ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๑ บ้านเตี้ยตะวันออก	จำนวน ๓ แห่ง
(๒) ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๒ บ้านเตี้ยตะวันออก	จำนวน ๒ แห่ง
(๓) ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๓ บ้านเตี้ยตะวันตก	จำนวน ๑ แห่ง
(๔) ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๔ บ้านเตี้ยเหนือ	จำนวน ๒ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ในพื้นที่ตำบลเวียงเหนือมีป่าไม้ธรรมชาติ ไม่มีอุทยานแห่งชาติ

๘.๓ ภูเขา

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูกเป็นที่นาไร้สวน ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ แต่ก็ยังมีพื้นที่ที่เป็นพื้นที่สาธารณะที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ก็ได้แก่ พื้นที่ที่มีดินที่สามารถเพาะปลูกได้ ต้นไม้ น้ำที่ได้จากน้ำฝนตามธรรมชาติที่ไหลลงสู่ลำห้วย สระน้ำสาธารณะ หนอง อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำฝนบางครั้งอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น น้ำในการเกษตรก็ต้องรอดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน

โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของสาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ร่มรื่นสวยงาม เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

๙. อื่น ๆ ด้านการคลัง

สถานการณ์คลัง

1.1 งบประมาณรายจ่ายทั่วไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสถานะการเงิน ดังนี้

1.1.1 เงินฝากธนาคาร จำนวน 8,274,883.60 บาท

1.1.2 เงินสะสม จำนวน 963,328.78 บาท

1.1.3 เงินทุนสำรองเงินสะสม จำนวน 4,709,162.07 บาท

1.1.4 รายการที่ได้กักเงินไว้แบบก่องหนผู้กักกันและยังไม่ได้เบิกจ่าย จำนวน 0 โครงการ รวม 0.00 บาท

1.1.5 รายการที่ได้กักเงินไว้โดยยังไม่ได้ก่องหนผู้กักกัน จำนวน 0 โครงการ รวม 0.00 บาท

1.2 เงินกู้ยืมค้าง จำนวน 0.00 บาท

1. การบริหารงบประมาณในปีงบประมาณ 2563 ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563

(1) รายรับจริง จำนวน 29,410,973.84 บาท ประกอบด้วย

หมวดภาษีอากร	จำนวน	14,552.00	บาท
--------------	-------	-----------	-----

หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	จำนวน	38,557.00	บาท
--------------------------------------	-------	-----------	-----

หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	จำนวน	53,513.72	บาท
------------------------	-------	-----------	-----

หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	จำนวน	537,765.00	บาท
---------------------------------------	-------	------------	-----

หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	จำนวน	670.00	บาท
---------------------	-------	--------	-----

หมวดรายได้จากทุน	จำนวน	0.00	บาท
------------------	-------	------	-----

หมวดรายได้ภาษีจัดสรร	จำนวน	13,164,801.00	บาท
----------------------	-------	---------------	-----

หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	จำนวน	15,601,114.78	บาท
-----------------------	-------	---------------	-----

(2) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์	จำนวน	285,769.00	บาท
--	-------	------------	-----

(3) รายจ่ายจริง จำนวน 27,550,998 บาท ประกอบด้วย

งบกลาง	จำนวน	7,294,987.00	บาท
--------	-------	--------------	-----

งบบุคลากร	จำนวน	8,684,766.00	บาท
-----------	-------	--------------	-----

งบดำเนินงาน	จำนวน	5,382,018.41	บาท
-------------	-------	--------------	-----

งบลงทุน	จำนวน	4,700,700.00	บาท
---------	-------	--------------	-----

งบรายจ่ายอื่น	จำนวน	0.00 บาท
งบเงินอุดหนุน	จำนวน	1,488,524.00 บาท
(4) รายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์	จำนวน	279,669.00 บาท
(5) รายจ่ายที่จ่ายจากเงินสะสม	จำนวน	2,945,830.00 บาท
(6) รายจ่ายที่จ่ายจากเงินทุนสำรองเงินสะสม	จำนวน	0.00 บาท
(7) รายจ่ายที่จ่ายจากเงินกู้	จำนวน	0.00 บาท

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาคอขวดในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบรรษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น

ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขากการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแส โลกาภิวัตน์ ที่จะทำให้เกิดการขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้าน การพัฒนาที่เกี่ยวข้องมีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการทำงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนามาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถจับจุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมือง เพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน

เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความ

มั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้

สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความ

มั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึง
องค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความ

เป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ ในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาค

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุบัติเหตุ และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง
๓. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
๕. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำมีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้ น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ในตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อ่างทอง อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ในตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ในตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อ่างทอง อุดรธานี มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการ

ตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทย เพื่อขยายฐานรายได้พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุน การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่าน ช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการ ตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ใน พื้นที่นำร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบ มาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพร เพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนมในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดย สนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยง และทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่อง ทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาคโดยมุ่ง ลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์ม ปศุสัตว์ และ ชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และนวัตกรรมในมิติใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรอง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจาก วัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับ ชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุน SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ รวมทั้ง สนับสนุนความรู้ด้านกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่น ๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นที่พหุทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และ

สื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานได้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแพคเกจท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานได้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำ และสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยว อย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสมนุษย์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาคอนเนกชันระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ (play and lean) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสาน ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้าน

เวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากกรพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้าการลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเข้าเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ -ปากเซ) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวกประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นพื้นที่นำร่องเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

➔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ ยโสธร) พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์ : “อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

เป้าประสงค์รวม

- (๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- (๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- (๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- (๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความ

มั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- (๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- (๒) มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๕ ปี รวมร้อยละ ๒๓
- (๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

- (๔) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
- (๕) ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖๐ ต่อปี
- (๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
- (๗) ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและมีสภาพคงอยู่อย่างยั่งยืน เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ต่อปี
- (๘) ร้อยละของจำนวนเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงลดลง เป้าหมาย ร้อยละ ๐ ต่อปี

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

แผนงาน

- ๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรสภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
- ๒. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
- ๓. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑. จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าการเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๕ ปี ๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่
- ๒. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรสภาพของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๘๐
- ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๐
- ๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
- ๕. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ ๖๐ ต่อปี
- ๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๓
- ๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๓

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

- ๑. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
- ๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
- ๓. พัฒนาระบบบริการสุขภาพสาธารณสุข
- ๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
- ๕. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี
๒. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ และได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อสร้างควมมั่นคงทางรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี
๓. อัตราการฆ่าตัวตายลดลง
๔. ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน ๑ ปี
๕. ร้อยละของเด็กอายุ ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ ๘๕ ต่อปี
๖. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้
๗. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔)
๘. เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**แผนงาน**

๑. พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
๒. การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
๓. การจัดการขยะในพื้นที่
๔. การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๒. สัดส่วนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๓. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมายร้อยละ ๐.๒๐/ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
๕. ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมายร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง**แผนงาน**

๑. สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
๓. สังคมปลอดภัยาสเหตุ
๔. แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้อง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้านจำนวน ๐ ครั้ง หรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
๓. จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเสถียรเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชนภายในปี ๒๕๖๕
๔. ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว – ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน ๓ ครั้ง

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณ และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. แปรรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตร และสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์
๔. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
๖. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย
๘. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๙. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
๑๐. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี
๓. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
๔. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟูปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
๔. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
๒. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
๓. บูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดปัญหาอาชญากรรม
๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

➔ แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๔) จังหวัดศรีสะเกษ
วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจร และส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)
๓. ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. สร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก
๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้โดยการบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาของจังหวัด

๑. พัฒนาสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์ ,การประมง ,เกษตร , อุตสาหกรรม ,พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

๒. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณี

๔. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

๑. ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ

๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร

๔. พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าการเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

๑. การท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตขึ้น

๒. การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น

๓. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร

๒. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนากีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
๒. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขป้โรค บังคับพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย
๒. สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับยากจนในพื้นที่
๓. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
๕. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ป่าชุมชน และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์

๑. มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
๒. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่อย่างได้มาตรฐาน
๓. เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และฟื้นป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
๓. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
๒. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด่านชายแดน
๓. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
๔. มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
๕. ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคง และความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
๒. จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
๓. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การค้ำมนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
๔. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ :

ศรีสะเกษเมืองน่าอยู่ สู่มืองท่องเที่ยวและกีฬา สร้างคุณค่าด้วยเกษตรปลอดภัย
ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ :

๑. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
๒. พัฒนา ส่งเสริม ขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับผลผลิตสินค้า การเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

เป้าประสงค์ :

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี เศรษฐกิจ และสังคมเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา :

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่
๒. พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

๓. ยกกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาคอนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนา ส่งเสริมขีดความสามารถของท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
๓. พัฒนา ส่งเสริม สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานทางเลือก
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นให้เชื่อมโยงต่อการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมสุขภาพ
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น
๒. พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน
๓. พัฒนาสินค้า OTOP/สินค้าประจำถิ่น ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย
๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๒. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๓. ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคม
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ
๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค

๓. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ

๓.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดหมายและความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้น หรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ซึ่งต้องเป็นชุมชนที่สงบสุข น่าอยู่น่าอาศัยมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

“เวียงเหนือน่าอยู่ มุ่งชูวัฒนธรรม เลิศล้ำสามัคคี เน้นพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ”

๓.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงถนน สะพาน ทางน้ำ ท่อระบายน้ำ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ แนวทางการขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ แนวทางการก่อสร้างและขยายเขตประปาหมู่บ้าน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔ บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างทั่วหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นไทย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพและอนามัย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาส่งเสริมด้านสวัสดิการของชุมชน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมระบบบริการประชาชนตามมาตรฐาน (PSO)

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแนวนโยบายของรัฐบาล

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการส่งเสริมมาตรการป้องกันเฝ้าระวังรักษาบำบัดผู้เสี่ยงติดยาเสพติดและรักษาสุขภาพชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีของมารดาและทารก

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาการส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดปัญหาความรุนแรง

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาส่งเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการสาธารณสุขตามหลักประกันสุขภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนแนวนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

๓.๓ เป้าประสงค์

ตำบลเวียงเหนือ มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๑. การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
๒. เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอาชีพประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. การจัดการด้านการศึกษา สวัสดิการ การกีฬา นันทนาการ มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟู

๕. การบริหารงานและการปฏิบัติงานของ อบต.มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. การสร้างความสงบเรียบร้อยในชุมชน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑) ร้อยละระยะทางของถนนที่ได้มาตรฐาน ๒) ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง ๓) ร้อยละของประชาชนสัญจรสะดวก ๔) ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ๕) จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการติดตั้ง/ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้ใช้งานได้ทุกแห่ง ๖) ร้อยละของหมู่บ้านที่ขยายเขตประปาหมู่บ้าน
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	๑) จำนวนโครงการที่ดำเนินการพัฒนาสินค้าการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตร ๒) ร้อยละของประชาชนว่างงานลดลง ๓) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน ๔) จำนวนสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ ๕) ร้อยละของประชาชนได้ใช้สินค้าที่ได้มาตรฐาน
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิต	๑) ร้อยละของประชาชนคุณภาพชีวิตดีขึ้น ๒) จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านศาสนาและวัฒนธรรม ๓) จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษา ๔) ร้อยละของสถานที่ออกกำลังกาย ๕) ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสมีชีวิตที่ดีขึ้น ๖) ร้อยละของประชาชนพึงพอใจ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อม	๑) จำนวนกิจกรรมในการกำจัดขยะมูลฝอย ๒) ร้อยละของต้นไม้เพิ่มขึ้น ๓) ร้อยละของผู้ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่น ๒) ร้อยละของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรและการให้บริการ ๓) ร้อยละของหมู่บ้านมีการจัดระเบียบชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแนวนโยบายของรัฐบาล	๑) ร้อยละของปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง ๒) ร้อยละของอุบัติเหตุในพื้นที่ลดลง ๓) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ๔) จำนวนภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนงานบริหารกิจการสาธารณะ ๕) ร้อยละของอัตราการสูญเสียชีวิตลดลง

๓.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งสร้างและบูรณะถนน แหล่งน้ำ และสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี ของประชาชน
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	ส่งเสริมการเกษตร และสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิต	๑) ส่งเสริม และสนับสนุนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ ๒) พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ๓) พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ๔) พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ การบริหารจัดการขยะมูลฝอย
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	พัฒนาส่งเสริมขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและ การปฏิบัติงาน และพัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ ในการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ องค์กรให้พร้อมบริการประชาชน
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแนวนโยบายของรัฐบาล	ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงาน ให้แก่ อปท. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกให้ ประชาชนมีความสามัคคี ประองดอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ

๓.๖ กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบลเวียงเหนือ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาท การพัฒนาตำบลเวียงเหนือในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้ง สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับ ประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค – สาธารณูปการ
 ๒. การส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตร และการส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
 ๓. การพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ และการทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๕. การบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
 ๖. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การลดอุบัติเหตุ และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ
- ๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการ จัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนา ด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับ การพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึด หลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์ สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียงเหนือ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแนวนโยบายของรัฐบาล

๓.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแนวนโยบายของรัฐบาล

๔. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๔.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ ได้จัดให้มีการประชาคมเพื่อรวบรวมความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น ในการนี้จึงได้นำข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งผ่านการแสดงความคิดเห็นจากประชาชน การสำรวจ/ออกพื้นที่ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลการจัดทำแผนชุมชนของตำบลเวียงเหนือมาวิเคราะห์และสรุปปัญหาความต้องการของประชาชนได้ ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา / สาเหตุ
๑. ด้านการบริการสาธารณะ	๑. ถนนขรุขระเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ๒. ถนนไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากเป็นลูกรังและแคบไม่มีไหล่ทาง ๓. ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ ๔. ขาดงบประมาณในการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและไฟฟ้าสาธารณะ ๕. น้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน ๖. ระบบเสียงตามสายขาดหายเป็นบางช่วง ขาดงบประมาณในการซ่อมแซม
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๑. ปัญหาความยากจน ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒. ต้นทุนการผลิตสูง แต่ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ๓. ขาดเครื่องที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ ๔. ปัญหาพื้นที่การเกษตรจากภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วมพื้นที่การเกษตร
๓. ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๑. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๒. การประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ การให้บริหารประชาชนยังไม่ทั่วถึง ขาดการให้บริการเชิงรุก
๔. ด้านการศึกษา	๑. บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒. ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ครุภัณฑ์ การศึกษาที่มีคุณภาพ
๕. ด้านสังคม	๑. ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ๒. ปัญหาครอบครัว สังคมขาดความเข้มแข็ง ๓. การช่วยเหลือคนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส จากภาครัฐยังไม่ทั่วถึง
๖. ด้านสิ่งแวดล้อม	๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๒. ปัญหาเรื่องการทำขยะ ๓. ปัญหาสภาพคลองตันเงิน

๔.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือด้านเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

๑) ด้านบริการสาธารณะ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ๒. เป็นภารกิจ / อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของอปท.	๑. โครงการแผนพัฒนา มีมากเกินไป แต่การดำเนินงานจริงมีน้อยมาก เพราะงบประมาณไม่เพียงพอและจำกัด
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑. ถนนในตำบลยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ๒. การบรรทุกน้ำหนักเกินและไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร

๒) ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญ	๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาอาชีพต่าง ๆ
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ๒. การเกษตรเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัด ๓. พื้นที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำการเกษตร ๔. การคมนาคมขนส่งสะดวก	๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตสูง ๒. การใช้สารเคมีในการทำการเกษตร ๓. ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ ๔. ค่าครองชีพที่สูงขึ้น

๓) ด้านการบริหารจัดการที่ดี

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท. ๓. มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน	๑. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก และมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติงานยุ่งยากมากขึ้น
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑. ประชาชนขาดความเข้าใจในการทำงานของภาคราชการ และยังไม่ให้ความร่วมมือด้านกามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๔) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท. ๒. องค์กรมีความพร้อมในการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๓. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน	๑. ประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญ ๒. ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้เรียนฟรี ๑๒ ปี	๑. โรงเรียนยังขาดอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน และวัสดุทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ๒. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการสืบทอด วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ๓. สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาของเยาวชน

๕) ด้านสังคม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.	๑. ประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. การกีฬา - รัฐบาลส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ๒. ยาเสพติด - รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติด - มีแหล่งบำบัดฟื้นฟูทุกโรงพยาบาล ๓. สังคมสงเคราะห์ - นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ๔. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - ในตำบลเวียงเหนือมีสายตรวจตำบล และ อปท. คอยดูแลความปลอดภัย ๕. สาธารณสุข - มี รพ. ส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล - มีอาสาสมัครสาธารณสุขของหมู่บ้าน - ประชาชนให้ความสำคัญด้านสาธารณสุข มากขึ้น	๑. การกีฬา - ขาดพื้นที่สาธารณะในการเล่นกีฬา - ขาดอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา - ขาดผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านในการ ให้คำแนะนำอย่างถูกวิธี ๒. ยาเสพติด - มีการลักลอบการผลิต จำหน่าย - ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว - ความเจริญทางวัตถุ/ค่านิยมในสังคมปัจจุบัน ๓. สังคมสงเคราะห์ - ขาดโอกาสเข้าถึงบริการ - ไม่รู้สิทธิของตนเองในการขอรับความ ช่วยเหลือ - จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในสังคม ๔. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอและดูแลไม่ทั่วถึง

๖) ด้านสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.	๑. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่ อปท.ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑. แม่น้ำลำคลองต้นเงิน ๒. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริหารทั่วไป	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	อบต. เวียงเหนือ
		บริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	
			เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง	
			การพาณิชย์	กองช่าง (การประปา)	
๒	การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักงานปลัด	
๓	การพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิต	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	
			แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	
			แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัด	
			แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
		การดำเนินงานอื่น ๆ	แผนงานงบกลาง	สำนักงานปลัด	
๔	การพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด	
๕	การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัด	
			เคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด	
			สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๖	การพัฒนาตามแผน การกระจายอำนาจ ให้แก่ อปท. และแนว นโยบายของรัฐบาล	บริหารทั่วไป	การรักษา ความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	อบต. เวียงเหนือ
		บริการชุมชน และสังคม	สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	
			สาธารณสุข	สำนักงานปลัด	
			การศึกษา	กองการศึกษาฯ	
รวม	๖ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๒ แผนงาน	-	-

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๑

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๓๙	๑๔,๒๖๔,๗๐๑	๓๙	๑๔,๒๖๔,๗๐๑	๓๙	๑๔,๒๖๔,๗๐๑	๓๙	๑๔,๒๖๔,๗๐๑	๓๙	๑๔,๒๖๔,๗๐๑	๑๕๖	๗๑,๓๒๓,๕๐๕
๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา	๙	๕,๙๐๐,๐๐๐	๙	๕,๙๐๐,๐๐๐	๙	๕,๙๐๐,๐๐๐	๙	๕,๙๐๐,๐๐๐	๙	๕,๙๐๐,๐๐๐	๔๕	๒๙,๕๐๐,๐๐๐
๑.๒ แผนงานเกษตร และชุมชน	๔๘	๒๐,๑๖๔,๗๐๑	๔๘	๒๐,๑๖๔,๗๐๑	๔๘	๒๐,๑๖๔,๗๐๑	๔๘	๒๐,๑๖๔,๗๐๑	๔๘	๒๐,๑๖๔,๗๐๑	๒๑๐	๑๐๐,๘๒๓,๕๐๕
รวม												
๒) ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๒๕	๙๐๐,๐๐๐
๒.๑ แผนงาน การเกษตร	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๒๕	๙๐๐,๐๐๐
รวม												

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ.๐๑

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓) ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านคุณภาพ ชีวิต	๑๒	๔,๓๗๕,๐๐๐	๑๒	๔,๓๗๕,๐๐๐	๑๒	๔,๓๗๕,๐๐๐	๑๒	๔,๓๗๕,๐๐๐	๑๒	๔,๓๗๕,๐๐๐	๖๐	๒๑,๘๗๕,๐๐๐
๓.๑ แผนงาน ศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	๑๗	๔,๔๗๙,๓๐๐	๑๗	๔,๔๗๙,๓๐๐	๑๗	๔,๔๗๙,๓๐๐	๑๗	๔,๔๗๙,๓๐๐	๑๗	๔,๔๗๙,๓๐๐	๘๕	๒๒,๓๙๖,๕๐๐
๓.๒ แผนงาน การศึกษา	๘	๒๔๐,๐๐๐	๘	๒๔๐,๐๐๐	๘	๒๔๐,๐๐๐	๘	๒๔๐,๐๐๐	๘	๒๔๐,๐๐๐	๔๐	๑,๒๐๐,๐๐๐
๓.๓ แผนงาน บริหารงานทั่วไป	๔	๑๗๐,๐๐๐	๔	๑๗๐,๐๐๐	๔	๑๗๐,๐๐๐	๔	๑๗๐,๐๐๐	๔	๑๗๐,๐๐๐	๒๐	๘๕๐,๐๐๐
๓.๔ แผนงาน สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
๓.๕ แผนงาน สังคมสงเคราะห์												

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๓๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ อำเภอรัตนโกสินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓.๖ แผนงาน สาธารณสุข	๘	๔๙๘,๗๐๐	๘	๔๙๘,๗๐๐	๘	๔๙๘,๗๐๐	๘	๔๙๘,๗๐๐	๘	๔๙๘,๗๐๐	๔๐	๒,๔๙๓,๕๐๐
รวม	๕๐	๙,๘๑๓,๐๐๐	๕๐	๙,๘๑๓,๐๐๐	๕๐	๙,๘๑๓,๐๐๐	๕๐	๙,๘๑๓,๐๐๐	๕๐	๙,๘๑๓,๐๐๐	๒๕๐	๔๙,๐๖๕,๐๐๐
๔) ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อม												
๔.๑ แผนงาน การเกษตร	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๑๐	๓๕๐,๐๐๐
๔.๒ แผนงาน ทะเลและชุมชน	๓	๗๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๑๕	๓๕๐,๐๐๐
๔.๓ แผนงาน สาธารณสุข	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๕	๕๐,๐๐๐
รวม	๖	๑๕๐,๐๐๐	๖	๑๕๐,๐๐๐	๖	๑๕๐,๐๐๐	๖	๑๕๐,๐๐๐	๖	๑๕๐,๐๐๐	๓๐	๗๕๐,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๓๕๗๐)

แบบ ผ.๐๑

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๕	๔๑๐,๐๐๐	๕	๔๑๐,๐๐๐	๕	๔๑๐,๐๐๐	๕	๔๑๐,๐๐๐	๕	๔๑๐,๐๐๐	๒๕	๒,๐๕๐,๐๐๐
๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๘	๖,๗๕๗,๖๘๐	๘	๖,๗๕๗,๖๘๐	๘	๖,๗๕๗,๖๘๐	-	-	-	-	๒๔	๒๐,๒๗๓,๐๔๐
๕.๒ แผนงานการศึกษา	๒	๔๐,๐๐๐	๒	๔๐,๐๐๐	๒	๔๐,๐๐๐	๒	๔๐,๐๐๐	๒	๔๐,๐๐๐	๑๐	๒๐๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๕	๗,๒๐๗,๖๘๐	๑๕	๗,๒๐๗,๖๘๐	๑๕	๗,๒๐๗,๖๘๐	๗	๔๕๐,๐๐๐	๗	๔๕๐,๐๐๐	๕๙	๒๒,๕๒๓,๐๔๐
รวม	๑๕	๗,๒๐๗,๖๘๐	๑๕	๗,๒๐๗,๖๘๐	๑๕	๗,๒๐๗,๖๘๐	๗	๔๕๐,๐๐๐	๗	๔๕๐,๐๐๐	๕๙	๒๒,๕๒๓,๐๔๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเหนือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแนวนโยบายของรัฐบาล	๒	๓๒๘,๗๐๐	๒	๓๒๘,๗๐๐	๒	๓๒๘,๗๐๐	๒	๓๒๘,๗๐๐	๒	๓๒๘,๗๐๐	๑๐	๑,๖๔๓,๕๐๐
๖.๑ แผนงานการศึกษา	๑๐	๒๐๓,๐๐๐	๑๐	๒๐๓,๐๐๐	๑๐	๒๐๓,๐๐๐	๑๐	๒๐๓,๐๐๐	๑๐	๒๐๓,๐๐๐	๕๐	๑,๐๑๕,๐๐๐
๖.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๓	๑๔๐,๐๐๐	๓	๑๔๐,๐๐๐	๓	๑๔๐,๐๐๐	๓	๑๔๐,๐๐๐	๓	๑๔๐,๐๐๐	๑๕	๗๐๐,๐๐๐
๖.๓ แผนงานสาธารณสุข	๗	๑,๐๙๐,๐๐๐	๗	๑,๐๙๐,๐๐๐	๗	๑,๐๙๐,๐๐๐	๗	๑,๐๙๐,๐๐๐	๗	๑,๐๙๐,๐๐๐	๓๕	๕,๔๕๐,๐๐๐
๖.๔ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๒๒	๑,๗๖๑,๗๐๐	๒๒	๑,๗๖๑,๗๐๐	๒๒	๑,๗๖๑,๗๐๐	๒๒	๑,๗๖๑,๗๐๐	๒๒	๑,๗๖๑,๗๐๐	๑๑๐	๘,๘๐๘,๕๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๔๖	๓๙,๒๗๗,๐๘๑	๑๔๖	๓๙,๒๗๗,๐๘๑	๑๔๖	๓๙,๒๗๗,๐๘๑	๑๔๖	๓๙,๒๗๗,๐๘๑	๑๔๖	๓๙,๒๗๗,๐๘๑	๗๓๔	๑๘๒,๘๗๐,๐๕๕